

Font del Càntir

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Torrent de la Font del Càntir
Emplaçament Sector Casajoana
Alçada: 407

Coordenades:

Latitud: 41.65291
Longitud: 1.92216
UTM Est (X): 410252
UTM Nord (Y): 4611801

Classificació

Número de fitxa 08179 - 89
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: 08178A0020000800000OP
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 16/03/2019 - 01:00

Descripció

La font del càntir està situada en una cova de divuit metres de recorregut anomenada cova Japarrona. S'hi accedeix pujant pel camí del Ginebral que ressegueix el torrent de l'Esbarzer fins al trencall a mà dreta que ressegueix pel sud, el Casot travessant els guals del torrent del Racó i el de Casajoana. Un cop deixada a mà

esquerra una presa que hi ha dins del torrent s'haurà de travessar novament el gual del torrent de Casajoana i just un cop fora del revolt, a mà esquerra de la pista, neix un corriol de brolla de romaní i mata amb arítjol que es va endinsant cap a un penya-segat fins a trobar la cova. Un post amb el dibuix d'una font potable convida a pujar uns graons excavats al terra fins a l'interior.

Es tracta d'una cavitat ombrívola i fresca, situada per sota de conglomerats amb senyals evidents d'haver estat excavada per al seu aprofitament com habitatge. La boca d'entrada, parcialment segellada amb un mur de pedra seca i blocs despresos de la part superior, mesura 2,65 metres per 2,39 metres. Dona pas a una sala ample que es va fent cada vegada més baixa fins impossibilitar restar dempeus. La pedra de tancament superior d'aquest mur collat amb morter de garsa per l'exterior, té gravat un cercle pintat de color blau (per simbolitzar el punt d'aigua de boca), un cànir pintat de color verd i per sobre una flor de cinc pètals amb la data de realització, 1993. Des de la porta, a uns 3 metres de profunditat hi ha una pica de pedra rodona que recull l'aigua d'un degotall que regalima des del sostre a partir d'un cànir collat boca avall. La pica se sustenta al damunt d'un pilar de pedres i un altre objecte ceràmic semblant a un cànir, sobreposades per l'home, que amb el temps es van recobrint d'una pàtina a base de concrecions calcàries i molses. Unes pedres ben posades i alineades al davant de la font serveixen de pedrís per descansar. Un parell de metres cap a l'interior, hi ha un graó excavat al sòl de 0,40 m d'alçada. En aquest indret la galeria s'eixampla fins ocupar un espai d'uns 10 metres d'amplada mentre l'alçada disminueix fins arribar a 1,70 m. Arribats en aquest punt, l'alçada disminueix considerablement fins que es fa totalment impracticable. Al darrera de la font, arrambat al mur hi ha un altar fet per amuntegament de pedres, aprofitant una petita cavitat de concrecions calcàries. Està presidit per una Marededeu de Montserrat envoltada de flors naturals i artificials que hi deixen els caminants o els fidels. A la paret de l'abric, ben visible, un rètol pintat de color verd amb una flor blanca i un cercle blau senyalant la presència d'aigua de boca, porta el nom de la font demanant respecte: "FONT DEL CÀNTIR. RESPECTEU-LA. 1993".

Història

La primera referència espeleològica data del 9 de febrer de 2013, amb l'aixecament d'una topografia de l'indret efectuada per F. Rubinat (ERE-CEC) i A. Ferro (SIE-CEA) respectivament. Se sap que durant la Guerra Civil va ser emprada com amagatall dels objectors.

Bibliografia

CAPELLA, Pere (1997). Les fonts; dins XVIII Ronda Vallesana. Unió Excursionista Sabadell, pp. 34 - 40.
GRUP de RECERCA i RECUPERACIÓ d'AMICS de RELLINARS (1997). Parlem de fonts; dins XVIII Ronda Vallesana. Unió Excursionista Sabadell, pp. 41 - 43.

<https://espeleoworld.com/c/font-del-cantir>

